

[Elias Lauf.]

rimelig, eftersom det er den eneste produktionsgren, der hele tiden har kunnet betale sig for den kgl. grønlandske handel. Men indhandling af sælskind er forbundet med adskillige skavanker ved fastsættelse af prisen såvel for producenten som for Handelens forvaltere, der modtager skindene. Derfor vakte det almindelig tilfredshed blandt befolkningen at erfare gennem radio-udsendelsen i sommer, at direktøren for den kgl. grønlandske handel agter at prøve at finde en mere tilfredsstillende ordning for skindindhandlingen. Dette har overordentlig stor betydning for erhvervene på østkysten, i Nordvestgrønland og i Nordgrønland, hvor indtjeningsmulighederne på andre områder er meget begrænsede.

Det vellykkede forsøg med torskefiskeriet ved Angmagssalik i år må man glæde sig over. Det er et skridt i retning af at give østgrønlanderne adgang til havets rigdomme ved kyster, som deres landsmænd i Vestgrønland har haft så megen glæde og så meget udbytte af.

I Angmagssalikdistriktet findes der usædvanlig mange lakseelve med store laks og andre fiskearter; der er sikkert flere indtjeningsmuligheder på fiskeri, end man aner. Her er dukket en ny opgave op, som kræver sin løsning.

Grønlanderne har altid haft udlængsel, ikke mindst på fiskeriets område. Man vil ikke mere nøjes med at være tilskuere til det store havfiskeri lige uden for landets grænser, hvor de fremmede fiskere uforstyrret tager den fede torsk. De føler sig modne til at kunne hævde sig blandt fremmede fiskere, hvis de kan få samme grejer som de og blive uddannet som de. Der findes jo allerede flere kvalificerede fiskeskippere blandt deres egne, som kan føre større fiskerfartøjer i disse farvande. Mon det ikke snart er på tide, at der bliver gjort et forsøg på dette område, f. eks. med 2 fiskerskibe stationeret i Egedesminde og Holsteinsborg, hvor unge grønlandere kan få lejlighed til at uddanne sig som sømænd og fiskere samtidig? Fiskeriet fra motorbåde drives jo nærmest familievis, og de, der ingen slægtninge har, er meget dårligt stillet. Jeg kan ikke tænke mig andet, end at et sådant arrangement vil

kunne åbne vejen til indtjeningsmuligheder for de mindrebemidlede, så de derved kan skaffe sig en startkapital til deres fremtidige selvstændige erhverv. Der findes jo ingen finansieringsinstitutter i Grønland ud over landskassen og staten.

Med hensyn til Grønlands budget kan jeg blot påpege det, jeg synes fortjener overvejelse. Jeg kan nemlig stadig ikke forstå, hvorfor der skal være så stor forskel på lønnen for grønlandske lærere og præster og andre, når der er så lille forskel på uddannelsen og de alligevel udfører akkurat det samme arbejde. Ligeløn for disse kategorier vil ikke forhøje statsbudgettet væsentligt. Revisionen har påvist, at den danske betjening af Grønland har ikke så lidt indflydelse på Grønlands budgets størrelse og dermed på det betydelige underskud. I øvrigt har jeg den opfattelse, at danske håndværkere i Grønland er urimeligt mange.

Om den såkaldte Kap Dan-sag skal jeg på nuværende tidspunkt ikke sige mange ord. Den ligger mig naturligvis meget stærkt på sinde, men jeg finder det rimeligst at vente med at give det høje ting en redegørelse for min stilling, til spørgsmålet har været behandlet i Grønlandsudvalget og jeg har haft adgang til at gøre mig bekendt med de oplysninger, der eventuelt måtte fremkomme dér. Jeg må imidlertid forbeholde mig at tage ordet igen om dette emne på et senere tidspunkt under finanslovdebatten.

Formanden: Jeg skal her afbryde forhandlingen.

Udvalget angående forslag til lov om afvikling af statens garanti for renten af de af husmandskreditforeningerne og Sønderjyllands Kreditforening udstedte kasseobligationer har afgivet betænkning over nævnte lovforslag. Eksemplarer vil blive omdelt.

Udvalget angående forslag til lov om ind- og udførsel af fisk har afgivet betænkning over nævnte lovforslag. Eksemplarer vil blive omdelt.

Folketingets næste møde holdes i morgen, torsdag den 4. december, kl. 13 med følgende dagsorden: